

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká pošta, s. p.**, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, v řízení o žalobě ze dne 15. 4. 2013, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 31/2013, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se svým podáním ze dne 10. 9. 2013, podle obsahu návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích, které bylo doručeno Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále též „krajský soud“) dne 18. 9. 2013 a tímto předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 9. 2013, domáhá, aby Nejvyšší správní soud „určil KS v Českých Budějovicích lhůtu k provedení procesních úkonů u kasační stížnosti z 15. června 2013 (usnesení na listě 9).“

Krajský soud ve svém vyjádření k uvedenému návrhu uvedl, že předmětný spis byl vzhledem k navrhovatelem podané kasační stížnosti zaslán Nejvyššímu správnímu soudu po jejím obdržení.

Z obsahu předloženého spisu krajského soudu sp. zn. 10 Na 31/2013 Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh navrhovatele ze dne 10. 9. 2013 na určení lhůty k provedení procesních úkonů byl doručen Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 18. 9. 2013, tj. až poté, kdy uvedený soud celý spis již dne 1. 7. 2013 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti navrhovatele ze dne 15. 6. 2013. Nejvyšší správní

soud přípisem ze dne 10. 7. 2013, č. j. 7 As 62/2013 – 6, sdělil Krajskému soudu v Českých Budějovicích, že o této kasační stížnosti nerozhodl, protože navrhovatel zaslal kasační stížnost elektronickou poštou bez ověřeného elektronického podpisu, aniž by ji potvrdil do 3 dnů písemným podáním shodného obsahu nebo předložením jejího originálu. K takovému podání proto v souladu s § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, Nejvyšší správní soud nepřihlíží.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Dle odst. 7 citovaného ustanovení pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu v dané věci a poté dospěl k závěru, že není důvodný, neboť z obsahu shora uvedeného spisu krajského soudu je patrné, že tento spis byl již dne 3. 7. 2013 předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti navrhovatele ze dne 15. 6. 2013, která byla vyřešena shora uvedeným přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2013. Současně je třeba uvést, že Nejvyššímu správnímu soudu při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu nepřísluší posuzovat zákonnost procesního postupu a rozhodnutí krajského soudu v dané věci (tyto skutečnosti přísluší v souladu s platným rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu posuzovat jinému senátu zdejšího soudu), ale pouze tu skutečnost, zda v předmětném řízení dochází či nedochází k průtahům.

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně 24. září 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu